

[Arbejdsministeren.]

vel nåede at blive færdig, således at forslaget kan træde i kraft til det tidspunkt, som oprindeligt var bestemt. Jeg tror, der er et behov for det.

Det er rigtigt, som hr. Erik Andersen (Fr.borg amt) sagde, at der er ønske om forskellige undersøgelser. Jeg vil gerne i den sammenhæng sige, at det havde ikke været muligt, i alle tilfælde ikke inden grundlovsdag, at få gennemført alle de undersøgelser, som man har ønsket fra udvalgets side. Jeg er glad for, vi får lidt mere tid til det, og jeg hilser med tilfredshed, at udvalget skal fortsætte sit arbejde, sådan at vi hen ad vejen kan drøfte nogle af de problemer, man har ønsket undersøgt.

Spørgsmålet om pensionisternes forhold har været rejst. Man ved fra fremsættelsen, at jeg er meget positivt indstillet over for dette spørgsmål, og at en løsning skal findes. Jeg håber meget hurtigt i det nye folketingsår at kunne komme med et forslag, der bringer navnlig visse pensionister med meget lave pensioner ud af den klemme, de er i.

Fiskernes forhold skal jeg tage op med arbejdsdirektoratet og drage omsorg for, at det bliver behandlet i landsarbejdsnævnet. Hvilke muligheder der er for at finde en tilfredsstillende ordning på disse forhold, tør jeg ikke på forhånd sige noget om.

Jeg skal ikke gå ind på alle de synspunkter, der i øvrigt har været fremme, fordi de vedrører ting, som er omtalt i betænkningen.

Både hr. Simonsen og hr. Arne Larsen var inde på spørgsmålet om skattetrækket. Jeg mener, at begge de udregninger, de er kommet til, er forkerte. Hr. Simonsen sagde noget om, at der netto kun blev en 3-4 kr. pr. dag tilovers af den regulering, der sker her, og hr. Arne Larsen fandt ud af, at det var lidt mere. Jeg har siddet og puslet med et par regnestykker, og hvis jeg ikke helt har glemt at regne — jeg må tage det forbehold — skulle det være sådan efter de nu gældende regler, at der skulle betales en skat på 29 kr. 10 øre af 106 kr. Med henholdsvis de 17 og 37 pct. skulle man nå op på 31 kr. 22 øre. Det vil sige, at der skulle være en difference på 2 kr. 12 øre og altså en nettogevinst på knap 11 kr. Men jeg må nævne disse tal med det forbehold, at det

kun er noget, jeg har siddet og regnet ud her. Jeg tror, de er rigtige — de er i alle tilfælde ikke meget forkerte.

Videre sagde hr. Simonsen, at forslaget her måtte få som konsekvens en forbedring af de mobilitetsfremmende ydelser. Hertil vil jeg gerne gøre den bemærkning, at de mobilitetsfremmende ydelser under alle omstændigheder og af mange grunde efter min opfattelse måtte forbedres, så det bliver ikke en konsekvens af det forslag, der her behandles.

Hr. Simonsen sagde, at de 80 pct. var aftalt for 2 år siden, og derfor var det ikke rimeligt at ændre denne 80 pct.s grænse til 90 pct. nu. Jeg vil gerne herom oplyse, at betænkningen om det kom i 1967, altså for 5 år siden; det var et forlig, der på daværende tidspunkt blev indgået, ikke blot om ydelser, men også om kontingentet. Men der er sket det i mellemtiden, at VKR-partierne gennemførte en ekstraordinær forhøjelse af kontingentet, der androg 15 mill. kr. om året.

Hr. Erik Hansen mente, at incitamentet til at søge arbejde gøres mindre gennem det, der foreslås her. Det kan jeg ikke være enig i. Jeg tror, at den større tryghed for den enkelte familie, navnlig for de dårligt stillede familier, som dette forslag indebærer, ikke vil gøre incitamentet til at sikre sig rimeligt arbejde mindre end i dag. Indvendingen kan jeg altså ikke acceptere.

Så var hr. Erik Hansen inde på spørgsmålet om, hvorvidt kun 10-20 lokalkontorer skal nedlægges. Jeg vil gerne sige herom, at jeg regner med, at vi kommer væsentligt videre. Men det er et spørgsmål, som i øjeblikket behandles i hver enkelt region ud over landet; og disse spørgsmål skal også behandles i de enkelte arbejdsmarkedsnævn. Det ligger nogenlunde fast — det er jo lovbestemt — at vi skal have 13-14 regionalkontorer og omkring 80 kredskontorer. Så må man, fordi forholdene er så forskellige fra amt til amt, forhandle om det nødvendige antal lokalkontorer, sådan at man får den service, den lokaldækning, der er behov for med hensyn til arbejdsformidlingskontorer. Det er som sagt noget, man nu forhandler ude omkring i amterne, og jeg håber, at man finder frem til fornuftige løsninger. Senere går disse indstillinger til videre behandling i arbejdsdirektoratet.